

31,3 % základních, 30,3 % gymnázií a 21,2 % středních odborných škol, lze uvést rozvoj osobnosti žáků s využitím školních i mimoškolních aktivit, kvalitu služeb poskytovaná školním poradenským pracovištěm, aktivní spolupráci se školskými poradenskými zařízeními, spolupráci mezi učiteli a s asistenty pedagoga.

Naopak mezi slabé stránky, které byly zjištěny u 5,3 % mateřských, 10,4 % základních, 9,1 % gymnázií a 15,2 % středních odborných škol, patřila nízká míra zohledňování individuálních vzdělávacích potřeb dětí a žáků a uplatňování podpůrných opatření v průběhu výuky, nebo nedodržení rozsahu podpůrných opatření, příp. absence plánu pedagogické podpory ve vhodných případech.

2.3

Podmínky a průběh implementace společného vzdělávání v zařízeních pro zájmové vzdělávání

Novela školského zákona a příslušných vyhlášek zakládá právo na podpůrná opatření také účastníkům zájmového vzdělávání, kteří mají speciální vzdělávací potřeby. Společné vzdělávání tak bylo sledováno také ve školních družinách a klubech při běžných školách a ve střediscích volného času.

Česká školní inspekce zjistila, že zatímco ve školních družinách a klubech se speciální vzdělávací potřeby účastníků zájmového vzdělávání daří do určité míry naplňovat, ve střediscích volného času jde o novou problematiku, která zatím není příliš podchycena a pracovníkům středisek volného času chybí informace o speciálních vzdělávacích potřebách účastníků (viz také kapitola Zájmové vzdělávání).

Tabulka 9

Uplatňování podpůrných opatření na základě složení účastníků a jejich potřeb – podíl zařízení (v %)

Uplatňování podpůrných opatření	ŠD/ŠK	SVČ
Ano, na základě vlastní diagnostiky (1. stupeň podpory)	54,7	40,3
Ano, na základě doporučení školského poradenského zařízení (2.–5. stupeň podpory)	43,8	8,1
Ne	26,0	58,1

Podpůrná opatření poskytovaly tři čtvrtiny školních družin a klubů, zatímco v případě středisek volného času to byly jen přibližně dvě pětiny. V obou typech zařízení převažovala podpůrná opatření 1. stupně.

Tabulka 10

Individualizace práce s účastníky – podíl zařízení (v %)

Způsoby individualizace	ŠD/ŠK	SVČ
Formou různých úkolů dle zájmů a zaměření účastníků	86,1	83,9
Formou úkolů různé obtížnosti	74,2	72,6
Formou diferenciací vzdělávacích metod	45,0	51,6
Jiným způsobem	2,6	8,1
Zařízení práci neindividualizuje	3,8	6,5

Přestože existuje poměrně vysoký podíl zařízení, který neuplatňuje podpůrná opatření (viz tabulka výše), práci s účastníky individualizuje většina zařízení. Individualizace probíhala nejčastěji formou různých úkolů a jejich různé obtížnosti.

